

Перситѣ, разрушаема отъ Еллитѣ. ¹⁾ Прочее, отъ това като се насърчи, та бързаше, като рисъ за да исчисти крайморската страна до Финикия и Киликия. А пакъ страната на Памфилия (между Киликия и Финикия), която имаше двѣ пжтеки отъ къмъ морето, стана единъ голѣмъ въпросъ за историцитѣ да испишатъ много списания пълни съ тегота; и удивлява челоуѣка, когато разказуватъ историцитѣ, че по Божие промишление морето тогазъ се отегли за Александра, което другъ пжтъ всякога надливало неравно отъ Пелагѣтъ, и редко оставя остритѣ вълносплетени хълмове да не бждатъ покрити съ вода отъ него, които хълмове се простиратъ отъ подъ стрѣминитѣ и отсеченитѣ бжрда на Планинитѣ. Споменува обаче, за това и Менандръ, ²⁾ въ една отъ комедийтѣ си, когато играеше, и каза той за забѣлѣжителното това чудо тѣй:

„Какво Александрово това нѣщо ! Искамъ ли да вида нѣкого ? Ето го прѣдъ очитѣ ми. А искамъ ли да мина нѣкое мѣсто по море ? Извѣднѣжъ то става минуемо.“ 674

Александръ обаче, въ писмата си никакъ

1) Вѣроятно Александръ направи това по нѣкой си начинъ искусственно за да насърчи Македонцитѣ.

2) Той бѣше прочутъ Атански комедистъ отъ сръдната класса. А не се знае отъ коя драма то е зето. Възможно отъ изречената Колаксъ, която е имала цѣль, да запрѣти винопийството на Александра (’Αθην. 434.)